

LA MIRADA DE L'ALTRE
Un oasi de llum

Mercè Saurina poemes

Jofre Sebastian fotografia

Calligraf

Poesia

LA MIRADA DE L'ALTRE
Un oasi de llum

Mercè Saurina (text)
Jofre Sebastian (fotografia)

La mirada de l'altre.

Un oasi de llum

Mercè Saurina

Jofre Sebastian

Edicions Cal·lígraf

Figueres, 2022

Primera edició — abril de 2022

© **del text**

Mercè Saurina i Clavaguera

© **de les imatges**

Jofre Sebastian Torres

© **del pròleg**

M. Teresa Calabús Casas

Disseny i maquetació

Plàcid Busquets | www.placid.cat

ISBN

978-84-124592-8-9

Dipòsit legal

GI 280-2022

© **d'aquesta edició**

Edicions Cal·lígraf, SL

*Per a la Laia, l'Ona, l'Èlia, l'Emma i la Mar,
que un dia també estimaran els seus llocs sagrats.*

TAULA

PRÒLEG

de M. Teresa Calabús

11

Pròleg d'estiu

39

Cel rogent, pluja o vent

41

NOTA PRÈVIA

13

Absències

43

El tacte de l'ànima

45

Parèntesi d'estiu

47

LA MIRADA DE L'ALTRE

Funàmbuls

17

Transitant l'Efímer

49

Capvespre d'abril

19

La mirada de l'altre

51

L'hora foscant

19

Les darreres voluntats del dia

53

Sota el Ter a la resclosa

Interludi

55

de Colomers

23

Núvols sobre núvols

57

Abandonats al crepuscle

25

Lliçó de filosofia

59

Després de la tempesta

27

Captius en la distància

61

Etèria

29

Mar i cel

63

Viure als núvols

31

Balada de Cap d'Any

65

Preludi de l'hora de les bruixes

33

L'esfera filtrada

67

La Marededéu del Mont i,

Amb dits de rosa, l'Aurora

69

de fons, l'illa dels Pirineus

35

La darrera llum

37

*Hi ha qui travessa el bosc i només
veu llenya per al foc.*

LLEÓ TOLSTOI

Pròleg

Quan em van demanar d'escriure un pròleg per acompanyar el llibre que tens a les mans, vaig pensar que jo no acostumava a llegir els pròlegs i que, si aconseguia ser molt breu, potser algun lector disciplinat el llegiria.

Prometo ser breu.

La bellesa és arreu i el destí de l'artista és manifestar-la. A vegades, una obra artística neix de la forma més senzilla i, sovint, aquesta és, precisament, l'obra que ens arriba directament al cor i que recordem per sempre. Matsuo Basho, poeta japonès nascut l'any 1644, va dir: «Els versos d'alguns poetes són excessivament elaborats i perden la naturalitat que prové del cor. Allò que ve del cor és bo, la retòrica és innecessària». Vaig pensar en aquestes paraules quan vaig veure i llegir el treball d'en Jofre Sebastian i la Mercè Saurina.

En Jofre Sebastian és artista. Viu a Vilopriu amb la seva família i treballa de docent mentre crea la seva obra inspirada i ubicada en el paisatge empordanès. Utilitza la matèria que li ofereix la natura, acceptant i destacant humilment l'empremta humana. Li agrada la música, però la que més el captiva es troba en el silenci del bosc. Cada dia al capvespre, en Jofre surt amb en Klim, el seu gos, pels voltants de casa seva i sent admiració per l'espectacle de llum que ofereix la posta de sol, sempre diferent, imponent. La seva mirada d'artista li provoca el desig de retenir aquesta imatge i, com no pot ser d'altra manera, compartir-la.

Així, inspirada per aquesta imatge diària, la Mercè Saurina comença a compondre un poemari.

M'atreveixo a fer ús de l'adjectiu coral per descriure la Mercè Saurina. Arrelada al territori empordanès de Bàscara, artista polifacètica, la Mercè és mare de quatre noies, autora de novel·les i contes curts, cantant, compositora musical i professora de català i llatí a l'institut de Vilablareix, on coincideix amb en Jofre Sebastian. Cal destacar que la Mercè és una lectora voraç i una gran conversadora. Gaudeix tant en solitud llegint o escoltant música com també ho fa envoltada d'amics, submergida en converses sobre els temes més diversos. La poesia de la Mercè neix dels sentiments, de les emocions, de la llum en la natura, del territori que habita, dels quatre elements. En els seus poemes hi trobaràs música, amor, dolor, vida i pèrdua. Recordant Matsuo Basho, l'obra de la Mercè Saurina esdevé neta, senzilla, sincera, directa, emotiva i, gràcies a tot això, perfecta.

Podríem pensar que el títol del llibre, *La mirada de l'altre. Un oasi de llum*, es refereix als dos autors, en Jofre Sebastian i la Mercè Saurina. Doncs no només. Hi ha un tercer autor: tu, el lector. Tu tens el poder i la llibertat de donar sentit i gaudir de l'obra que va començar un dia mentre en Jofre passejava el gos. Tal com esmenta en Jofre Sebastian en una entrevista, Henry David Thoreau va dir: «A casa meva tenia tres cadires: una per a la solitud, dues per a l'amistat, tres per a la companyia».

M. TERESA CALABÚS CASAS

Nota prèvia

Aquest recull sorgeix a partir de les fotografies que l'artista Jofre Sebastian comparteix quotidianament a les xarxes socials. Les imatges, realment precioses i batejades pels seus seguidors, mig en broma, amb el hashtag #lafotomésesperadadelatarada, són fruit d'una mirada sensible damunt l'espectacle diari de la llum —molt especialment— però també, i sobretot, de l'esguard serè sobre aspectes de la natura que, en aquesta societat de la immediatesa, sovint passen despercebuts al vianant apressat.

El fet que totes les imatges siguin de l'Empordà —o des de l'Empordà—, ben a prop dels meus llocs sagrats d'infantesa i joventut, propicia que li demani permís per entreteixir-hi un relat poètic, mantenint els títols originals, amb la idea inicial *Un instant. Dues mirades*. La intenció és mostrar dues visions —també empordaneses— que recreïn un mateix espai des de vessants artístiques diferents: l'art visual i la paraula... En aquest punt, la fotografia titulada «La mirada de l'altre» inclou la idea de diversitat de mirades damunt l'obra d'art i la vida; tanmateix, ambdós autors ens plantejem la conveniència

d'incloure aquesta imatge al recull: per una banda, s'allunya del microcosmos lluminós que presideix el conjunt i, per l'altra, no reflecteix la natura en estat pur que es percep en la resta, sinó que s'hi observa la petja humana a través d'una intervenció artística —bellíssima, això sí— en l'entorn natural.

Sospesats els pros i els contres, acordem mantenir aquesta imatge perquè, a nivell conceptual, resumeix tant la gènesi com l'essència del projecte. És més, finalment decidim que doni títol al llibre, amb la plena convicció que no cal entendre l'art buscant-hi la pretensió de l'autor sinó que cadascú, des dels seus ulls, s'ha de deixar «tocar» per l'obra artística i gaudir del sentiment (aquest oasi de llum descrit al poemari) que li genera. És en aquesta transformació emocional on rau tota la força i tota la meravella de la creació.

MERCÈ SAURINA

LA MIRADA DE L'ALTRE

Un oasi de llum

Mercè Saurina poemes

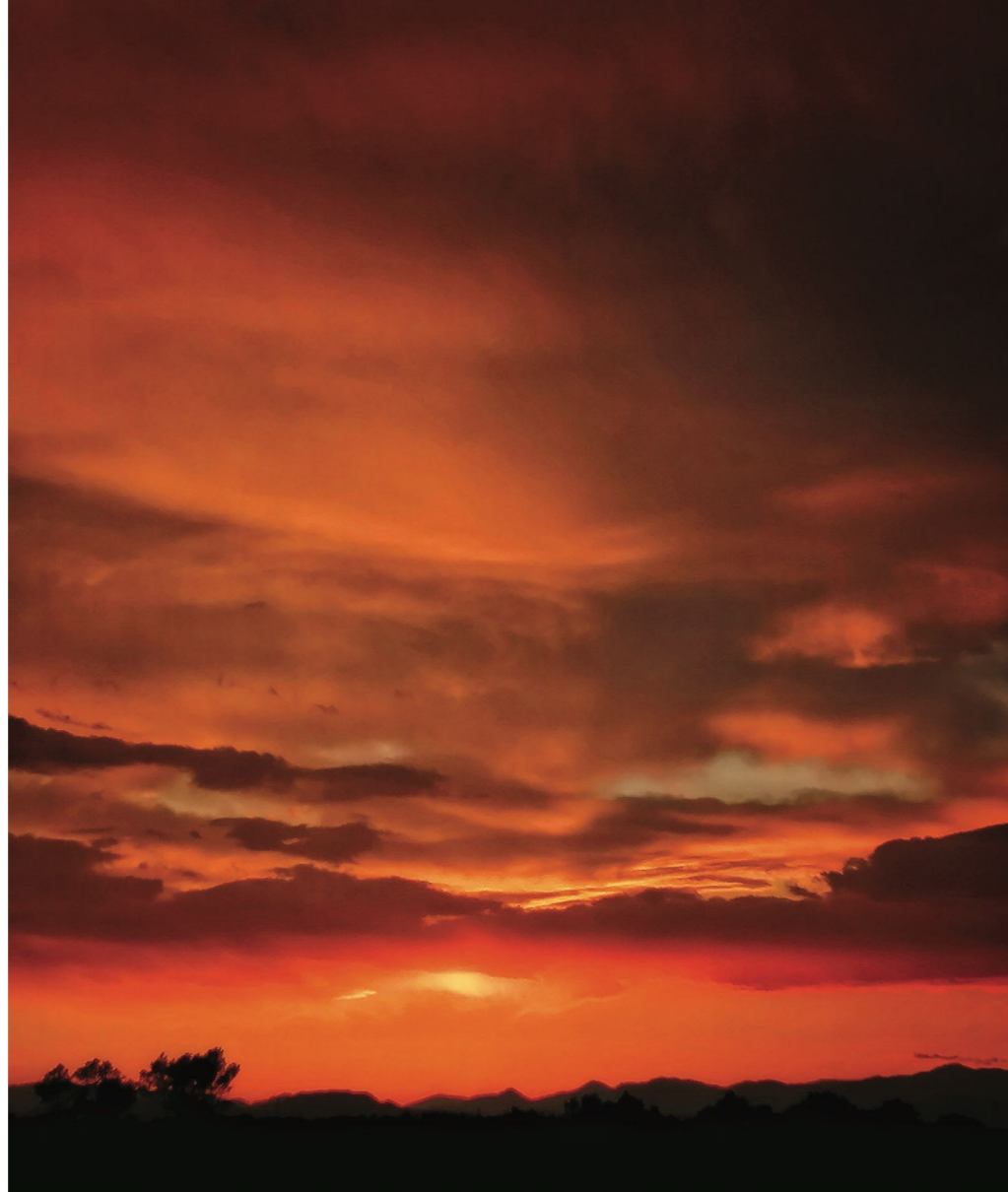
Jofre Sebastian fotografia

Funàmbuls

Peus nus,
empolsinats d'incertesa.
D'un cap a l'altre del fil dels somnis
avanço cap a tu.
Un espadat de nit a banda i banda,
batec de cors i de silenci.
Molt silenci.
L'ànima fa tentines
damunt la corda tesa.
T'hi espera:
l'alba s'abranda just al mig.

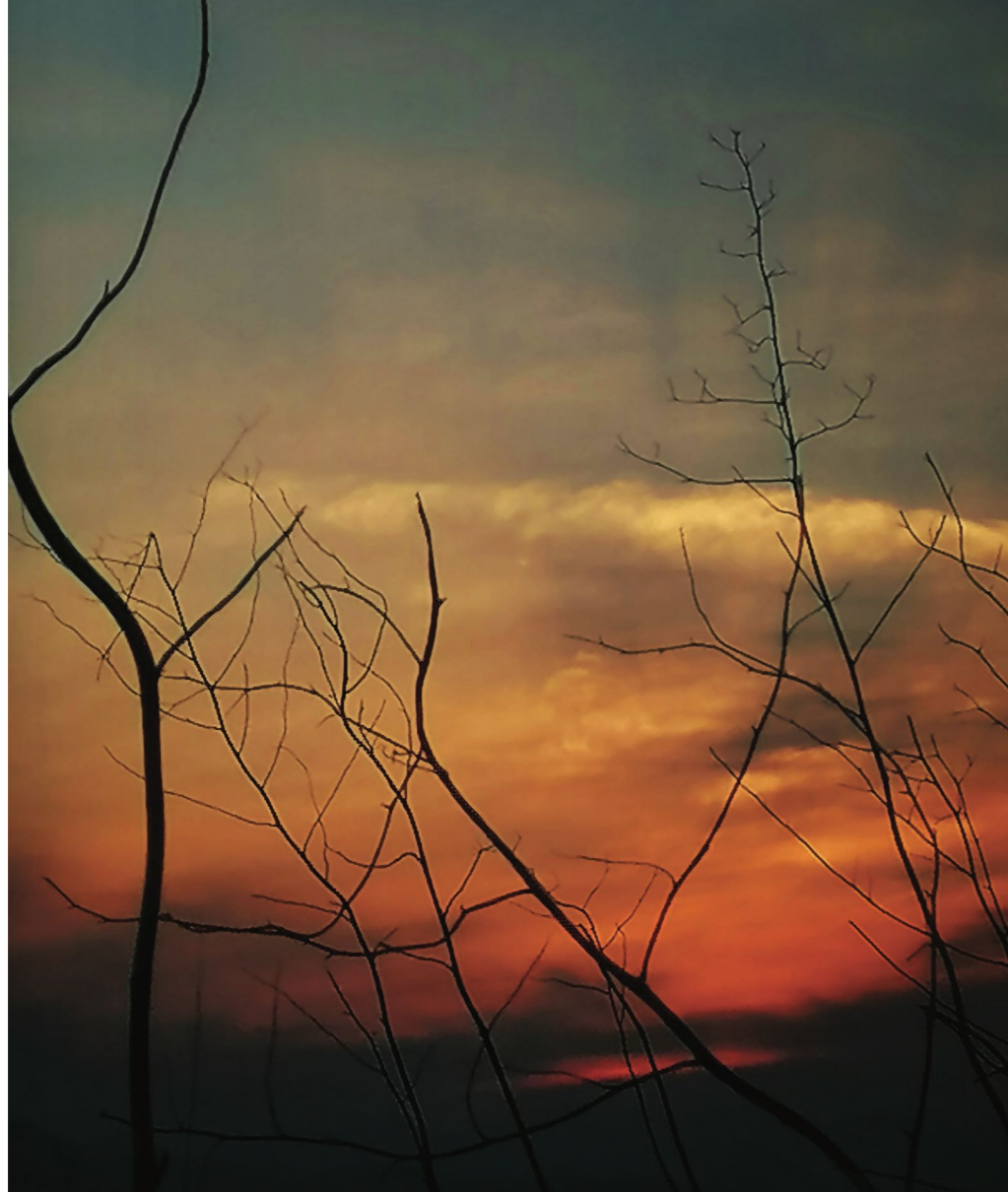

Capvespre d'abril

Quan el dia s'atarda
descobrint el color
i el dolor dels teus llavis,
suren carena enllà
vermells irresolubles
i creences atàviques.

I jo, com si escrigués
a l'escola el meu nom
per primera vegada,
fremant i vacil·lant
amb traç de foc i d'aire,
aprenc el desig.

Un horitzó de pors
es fon en l'abraçada.

L' hora foscant

Quan hom se sent morir
com una crosta seca
damunt la pell tan blanca,
com l'arbre despulat que s'alça,
cap a on?, sense batec,
ve l'aura del crepuscle,
iridescència màgica,
tota ella insufla vida:
tu, sístole; jo, diàstole.

Retruny al cel del vespre
un plagi de Pavese:
ha vingut la llum i tenia els teus ull.